Lieta Nr.A42754208
A04693-10/36

# S P R I E D U M S

Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2010.gada 19.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kudrēviča,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 7.novembra lēmuma Nr.3-18.1/3814-1963 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Saldus pilsētas pašvaldības policijas kārtībnieks 2008.gada 28.oktobrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.840037754 par to, ka 2008.gada 28.oktobrī plkst.10:36 *E.V.* bija novietojis transportlīdzekli Lada, valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai invalīdiem paredzētā stāvvietā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 314.21.punkta prasības.

Par minēto pārkāpumu Saldus pilsētas pašvaldības policijas kārtībnieks nolēma pieteicējam uzlikt naudas sodu Ls 40 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{31}$ panta astoto daļu.

Pieteicējs apstrīdēja pieņemto lēmumu Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšniekam, kurš 2008.gada 7.novembrī pieņēma lēmumu Nr.3-18.1/3814-1963, ar kuru atstāja negrozītu ar administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.840037754 uzlikto naudas sodu.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 7.novembra lēmuma Nr.3-18.1/3814-1963 atcelšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka, novietojot automašīnu stāvvietā, nav pamanījis horizontālo apzīmējumu, kas norāda uz invalīdu stāvvietu.

[3] Atbildētāja Saldus pilsētas pašvaldības policija sniegusi iebildumus par pieteicēja pieteikumu, norādot, ka pieteicēja automašīna nebija aprīkota ar invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, ko apliecina lietā esošie fotoattēli, līdz ar to administratīvais sods piemērots pamatoti.

[4] Pieteicējs ir piekritis administratīvo lietu izskatīt rakstveida procesā *(lietas 14.lapa),* līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 314.21.punkta prasību neievērošanu un sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{31}$ panta astotās daļas.

Ceļu satiksmes noteikumu 314.21.punktā noteikts, ka 942.ceļa apzīmējums apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Saskaņā ar kodeksa 149.$^{31}$ panta astoto daļu par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 270.$^{1}$ punktam automobiļiem, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, un automobiļiem, kuru pasažieri ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas vai tās struktūrvienības izsniegtu izziņu (..).

Konkrētajā gadījumā, lai atzītu, ka pieteicējs pamatoti sodīts pēc kodeksa 149.$^{31}$ panta astotās daļas, ir jākonstatē, ka pieteicējs ir novietojis stāvēšanai transportlīdzekli, kurš nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vietā, kas apzīmēta ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu.

[6] Lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 28.oktobrī plkst.10:36 pieteicējs bija novietojis transportlīdzekli Lada, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai stāvvietā, kas bija apzīmēta ar horizontālo ceļa apzīmējumu Nr. 942, kas norāda

uz to, ka stāvvieta paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu aizmantošanas karti. Tāpat lietā nav strīda par to, ka transportlīdzeklis Lada, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* , nebija apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

To pierāda gan administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 21.lapa),* gan lietā esošās fotogrāfijas *(lietas 18.-19.lapa).* Šo faktu neapstrīd arī pieteicējs.

Pieteicējs norāda, ka iegājis mēbeļu veikalā, lai iegādātos skapīti; pašam ir abu gūžu protēzes, ir grūti pārvietoties. Iznākot no veikala, policijas darbinieki norādījuši uz to, ka pieteicējs ir novietojis savu automašīnu stāvvietā, kas paredzēta invalīdiem. Pieteicējs norāda, ka vertikālas zīmes stāvvietā nebija, savukārt horizontālo apzīmējumu pēc tam vāji saskatījis. Protokols jau ticis rakstīts, tādēļ policijas darbinieki paskaidrojuši, ka jau ir par vēlu kaut ko mainīt.

[7] Atbilstoši kodeksa 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem (Protokolu, lietā esošajām fotogrāfijām un paša pieteicēja paskaidrojumiem) ir pierādīta pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par kuru paredzēta administratīvā atbildība kodeksa149.$^{31}$panta astotajā daļā.

[8] Attiecībā uz pieteicēja norādi, ka par invalīdu stāvvietas esamību liecināja tikai horizontālais apzīmējums, bet nebija vertikālas zīmes, tiesa norāda sekojošo.

[8.1] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 314.21.punktam 942.ceļa apzīmējums ir viens no horizontālajiem apzīmējumiem (līnijas, bultas, simboli un citas norādes uz ceļa), kas nosaka noteiktus satiksmes režīmus un kārtību, proti, apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar vadītāja invalīda pazīšanas zīmi vai invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Kā redzams no lietā esošajām fotogrāfijām *(lietas lapa 18,19)*, konkrētā stāvvieta, kurā pieteicējs stāvēšanai bija novietojis transportlīdzekli, ir apzīmēta ar 942.horizontālo apzīmējumu.

942.horizontālais apzīmējums līdzīgi kā 837.papildzīme paredz izņēmumu no vispārējā stāvēšanas režīma 532.zīmes darbības zonā, piešķirot ekskluzīvas transportlīdzekļa novietošanas tiesības šādā stāvvietā tikai transportlīdzekļiem, kas ir apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

[8.2] Tiesa secina, ka tas vien, ka stāvvietai nav 837.papildzīmes apzīmējuma, nenozīmē, ka konkrētā stāvvieta būtu paredzēta vispārējai lietošanai, nevis tikai transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Šādu tiesas viedokli apstiprina arī kodeksa 149.$^{31}$panta astotajā daļā ietvertā dispozīcija, proti, ka administratīvais pārkāpums ir pieļauts tad, ja transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi *vai* ar 942.ceļa apzīmējumu. Proti, saikļa vārds „vai" nozīmē, ka nav nepieciešams, lai attiecīgā stāvvieta (kas paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti) būtu apzīmēta gan ar 837.papildzīmi, gan ar 942.ceļa apzīmējumu.

Tādējādi secināms, ka likumdevējs ir paredzējis vismaz vienu noteiktā kārtībā izvietotu ceļa zīmi vai apzīmējumu (papildzīmi vai horizontālo apzīmējumu), lai atzītu, ka attiecīgajai stāvvietai ir īpašs lietošanas režīms.

[8.3] Konkrētās ceļa zīmes un apzīmējuma izvietošanas mērķi, pirmkārt, ir stāvvietas īpašā statusa noteikšana, otrkārt, šī izņēmuma statusa savlaicīga un ērta atpazīšana. Līdz ar to, ja ir izvietota vismaz viena no tām – invalīdu stāvvietu apzīmējoša ceļa zīme vai apzīmējums, uzskatāms, ka konkrētā stāvvieta ir paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

[8.4] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pirms automašīnas novietošanas stāvēšanai, transportlīdzekļa vadītājam ir jāpārliecinās, vai viņš ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur tas ir atļauts, piemēram, stāvvietā. Tiesas ieskatā transportlīdzekļa vadītājam ir jāsaprot, ka katrai stāvvietai ir noteikts regulējums, līdz ar to, ja par ceļa zīmju esamību nevar pārliecināties, transportlīdzeklim esot kustībā, tad pēc transportlīdzekļa novietošanas transportlīdzekļa vadītājs var un viņam vajag pārliecināties par stāvvietas regulējumu.

[9] Pieteicējs kā attaisnojumu savai rīcībai norādījis to, ka viņam ir gūžu protēzes, tādējādi pārvietošanās sagādā grūtības.

Tiesai ir saprotams pieteicēja arguments, bet vienlaikus tiesa norāda uz to, ka tiesību sistēmai neatbilstoša būtu situācija, ja pieteicējs paliktu nesodīts par tiesību normās noteikto priekšrakstu neievērošanu.

[10] Ievērojot šajā spriedumā konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja rīcībā ir saskatāmai vainu mīkstinoši apstākļi, bet ievērojot to, ka kodeksa 149.$^{31}$panta astotajā daļā ir noteikts konstants administratīvais sods (naudas sods 40 latu apmērā), iestādei un tiesai vairs nav tiesību lemt par soda samazināšanu, jo atbilstošu naudas soda apmēru likumdevējs jau ir noteicis tiesību normā, neparedzot iestādei vai tiesai lemt par soda apmēra samērību un lietderību.

Tāpat tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā nav iespējams atzīt šo administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu, jo kodeksa 21.panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu tad, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz desmit latus [..] *(kodeksa redakcijā uz pārkāpuma izdarīšanas dienu).* Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējam ir uzlikts naudas sods 40 latu apmērā, tādējādi atzīstams, ka konkrētajā gadījumā nav piemērojams kodeksa 21.pants.

[11] Ievērojot šajā spriedumā atzīto, tiesa secina, ka Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 7.novembra lēmums Nr.3-18.1/3814-1963 ir saturiski pamatots, tiesiskās sekas ir piemērotas atbilstoši kodeksa normām, tādējādi tas atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[12] Vienlaikus tiesa vērš atbildētāja uzmanību uz to, ka pārsūdzētajam lēmumam, kas saskaņā ar Administratīvā procesa likuma noteikumiem, ir *administratīvais akts*, kā tādam ir arī jāatbilst administratīvā akta formas un sastāvdaļu prasībām (šā likuma 67.pants).

Atbildētājam ir jāņem vērā, ka tiesai ir tiesību atcelt pārsūdzētu lēmumu arī procesuālu pārkāpumu dēļ, ja tiesa tos atzīst par tik būtiskiem, ka tie varēja ietekmēt lēmumu pēc būtības.

Konkrētajā gadījumā tiesa nesaskata procesuālus pārkāpumus, kas būtu ietekmējuši pārsūdzēto lēmumu pēc būtības, tādēļ šā iemesla dēļ lēmums nav atceļams.

Tādējādi tiesa vērš atbildētāja uzmanību uz administratīvo aktu noformēšanas noteikumu ievērošanu, jo pretējā gadījumā eventuāli pastāv iespēja iestādes lēmuma atcelšanai procesuālu pārkāpumu dēļ.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-292. pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

*Noraidīt pilnībā E.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 7.novembra lēmuma Nr.3-18.1/3814-1963 atcelšanu.

*Atstāt negrozītu* Saldus pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 7.novembra lēmumu Nr.3-18.1/3814-1963

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese A. Kudrēviča